

РЕШЕНИЕ

№ 5795

гр. София, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 02.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7191** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба от А. Г. Г., подадена чрез адв. М. А. от САК, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-003877/17.06.2021 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел "Пътна полиция", с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДП - прекратяване на регистрацията на МПС за срок от шест месеца на л. а. БМВ Х5 с рег. [рег.номер на МПС] .

С жалбата се навеждат доводи, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като задължителна предпоставка за налагане на ПАМ е наличието на управление на МПС, т.е. лицето, спрямо което се налага, да има качеството "водач". Твърди се, че в конкретния случай, към момента на твърдяното нарушение, жалбоподателят Г. не е управлявал автомобила, тоест той е нямал качеството водач на моторно превозно средство, което само по себе си изключва приложението на твърдения състав на нарушение. Ето защо се излагат доводи, че Г. по никакъв начин не е осъществил от обективна или субективна страна състава на нарушение по чл. 171, т. 2а, б. "Б" от ЗДвП. При издаването на обжалваната заповед за прилагане на принудителна административна мярка е допуснато съществено процесуално нарушение, а именно не е посочено спрямо кое МПС е наложено прекратяване на регистрацията. В жалбата се излагат твърдения, че заповедта за ПАМ не е мотивирана по отношение на срока на

действие на мярката. Липсват мотиви защо се предвижда прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, липсва каквато и да е аргументация защо точно този срок цели превантивното действие на тази принудителна мярка. Претендира се присъждане на деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А., която поддържа жалбата.

Ответникът- полицейски инспектор към СДВР, отдел "Пътна полиция", в съдебно заседание не се е явява и не се представлява.

Административният съд С.-град, Трето отделение,62 състав, като обсъди доказателствата по делото и доводите и възраженията на страните, и като извърши цялостна проверка на оспорената заповед във връзка с правомощията си по чл. 168 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 28.06.2021 г., а жалбата против нея е подадена на 08.07.2021 г. и е заведена с вх. № 73731 при адм.орган, поради което е подадена в срок, от надлежна страна-адресат на оспорената заповед, имаща право и интерес от оспорване, пред надлежния съд по постоянен адрес на жалбоподателя, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На 17.06.2021г. жалбоподателят Г. управлявал МПС – л.а. БВМ Х5 с рег. [рег.номер на МПС] без да притежава свидетелство за управление на МПС-неправоспособен водач. Съставен е АУАН № 415263/17.06.2021г. затова, че около 00:40 ч на 17.06.2021г. участва в ПТП /самокатастрофира/в мантизелата на кръстовището на бел. „Ц. Б. III“ и [улица], с което е нарушил чл. 150 от ЗДВП. Образувано е досъдебно производство.

По искане на адв. А. по делото са приложени три броя докладни записки - на л.60-64 на полицейски служители- Б. Т., М. Я. и Сп. Ч. , от които е видно следното: Полицейският служител Б. Т. заедно с М. Х. е извършвал нощен автопатрул от 19ч.на 16.07.2021г. до 07.00 ч. на 17.06.2021г. по време на който в близост до заведение за бързо хранене забелязват автомобил БМВ с рег [рег.номер на МПС] , управляван от Г., /разпознат от Т. като лице с криминални прояви/, придружено от друго лице. Дватама посетили заведението, след което потеглили с авотомобила, шофиран от Г.. По -късно било установено, че автомобилът е катастрофирал. Друг автопатрул – Я. и К. около 00:00-00:30 ч- на 17.06.2021г. бил повикан за съдействие за проверка на л.а БМВ с рег [рег.номер на МПС] . Полицейският автомобил се движил в насрещното платно и се разминал с БМВ, който извършил нарушение на правилата за движение по пътищата. Полицейският автомобил обърнал посоката на движение, тръгнал след БМВ и включил светлинен решим. Автомобилът бил управляван от Г. , в него се намирало и други лице . Водачът не се подчинил на полицейския сигнал, преминал на червен светофар, като успял в квартал К. поляна да избегне преследването. По-късно полицейските служители разбрали,че автомобилът е катастрофирал, а в него се ударил друг полицейски автомобил. Причина на ПТП били други закъсали

автомобили на пътното платно.Полицейският патрул установил самоличността на водача- А. Г. и неговия спътник М. В.. Третият автопатрул от Сп. Ч. и К. М. бил повикан за оказване на съдействие, поради неподчинение на лект авотомобил. Той се отзовал на мястото на настъпилото ПТП, където се намирили Г. и В..

В хода на съдебното производство е разпитан св. М. В., който твърди, че той е управлявал автомобила през нощта на 17.06.2021г.

При анализ на събраните доказателства съдът намира, че показанията на В. не следва да се кредитират, на първо място защото не съответстват на останалия доказателствен материал, противоречат на данните от полицейските докладни записки на трите автопатрула, а и защото очевидно свидетелят се намира в близки отношения с Г., поради което показанията му не са безпристрастни и показват желане да подкрепи защитната му позиция.

При проверка за законосъобразност на обжалвания административен акт съгласно изискванията на чл. 146 от АПК, настоящият състав на административния съд намира, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, съобразно с изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. Съгласно този текст, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Издателят на оспорената заповед е М. М. на длъжност полицейски инспектор в отдел Пътна полиция при СДВР. Издателят на заповедта е оправомощен със Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. Последната е приложена на л. 77 от делото , издадена е от Директора на СДВР и с нея са възложени правомощия за издаване на заповеди за прилагане на ПАМ, в т.ч. по чл. 171, т. 2а от ЗДвП на полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР в отдел "Пътна полиция" при СДВР. Според посочената в заповедта разпоредба от ЗМВР, това са държавни служители - полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението, какъвто не се спори, че е издателят на заповедта. От своя страна и видно от мотивите на оправомощителната Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г., тя е издадена на основание Заповед № 8121з-1524/9.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, приложена на л.21 от делото . С тази последно цитирана заповед министърът на вътрешните работи е определил областните дирекции на Министерството на вътрешните работи като служби за контрол по смисъла на чл. 165, ал. 1 ЗДвП. Приложена е и заповед № 513з-8640/28.11.2019г. с която М. е назначен като полицейски инспектор в сектор „АА“ при СДВР.

При постановяването на заповедта са спазени изискванията за писмена форма и реквизити на административния акт. В заповедта констатираното нарушение е описано словесно подробно, ясно и изчерпателно по начин, небудещ съмнение относно нарушението, което е станало основание за прилагане на мярката. Фактическата обстановка е описана чрез възпроизвеждане на нарушените правила от акта за нарушение. Изложените мотиви в заповедта сочат на основание по чл. 171, т. 2А, б. "а " от ЗДвП, така, както е отразено в нея. Както заповедта, така и АУАН (на основание чл. 43, ал. 2 от ЗАНН) са надлежно връчени на жалбоподателя . Описаното

в АУАН и в оспорената заповед деяние се явява съставомерно и е основание за прилагане на ПАМ във всички случаи на управление на МПС, без водачът да е правоспособен. Не представлява съществено процесуално нарушение липсата на посочване в диспозитива на заповедта на марката и № на процесния автомобил, след като тези белези изрично са описани в обстоятелствената част на оспорената заповед и за нарушителя не може да възникне каквото и да било съмнение относно тези обстоятелства, което да му попречи да се защити.

Процесната заповед е издадена в съответствие с материално правните разпоредби на закона. По смисъла на чл. 171, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки се прилагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са от вида на преустановяващите ПАМ. В хипотезата на чл. 171, т. 2А, б. "а " от ЗДвП може да се приложи принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен, за срок от 6 месеца до една година. Волеизявлението за налагане на принудителна административна мярка се обективира в заповед, която има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и се издава по реда на Глава пета, Раздел втори от АПК. Фактическото основание за издаването на заповед на основание чл. 171, т. 2А, б. "а " от ЗДвП.

На първо място следва да се посочи, че конкретните факти, изпълващи тази хипотеза за прилагане на ПАМ, са установени с Акт за административно нарушение . Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП АУАН се ползва с доказателствена сила до доказване на противното. АУАН представлява и официален документ по смисъла на чл. 179 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК и има обвързваща доказателствена сила за извършените изявления и действия, поради което на основание 193, ал. 1, изречение първо във вр. с чл. 154, ал. 1 от ГПК, доказателствената тежест за установяване на фактическа обстановка, различна от тази по АУАН, лежи върху жалбоподателя. АУАН съставлява част от административната преписка. Събраните доказателства по административната преписка, съгласно чл. 171, ал. 1, изр. 1 АПК, имат доказателствена сила в настоящия процес. Доказателствата по административната преписка съдът цени, защото са безспорни и следващите от тях фактически установявания са конкретни, логични, съответстват си и не са опровергани. Описаните в акта за установяване на административното нарушение фактически обстоятелства за извършено административно нарушение по ЗДвП, съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на оспорената заповед.

Мярката по чл. 171, т. 2а, б. "а " от Закона за движение по пътищата е принудителна административна мярка, която няма санкционен характер. Тя се прилага без оглед на вината; чрез нея се реализира диспозицията на правната норма. ПАМ по своя характер е вид административна принуда, за прилагането на която е предвиден специален процесуален ред. Целта на приложената принудителна административна мярка има превантивен характер - да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, като тази мярка не съставлява административно наказание

(арг. от чл. 12 и чл. 13 от ЗАНН).

Настоящият състав на съда намира, че е спазена и процедурата във връзка с издаване на оспорената заповед. Съдът не констатира да са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да са повлияли или биха могли да повлияят върху крайния извод на административния орган, съответно на съда. В случая безспорно е установено нарушението на специалния закон, фактическите констатации на органа не са оборени по надлежния ред от жалбоподателя, последният е реализирал правото си на защита срещу приложената му ПАМ, поради което атакуваният индивидуален административен акт се явява законосъобразен и правилен.

Оспореният административен акт съответства и на целта на закона- осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения по този закон, която се постига чрез реализиране целта на конкретното приложената мярка - осуетяване възможността на дееца да извърши други противоправни деяния. Мярката е приложена за минимално предвидения от закона срок - шест месеца, поради което неизлагането на мотиви във връзка с продължителността на срока на мярката не съставлява нарушение. Такова би имало, ако мярката е приложена за по-дълъг от минимално предвидения срок и органът не е обосновал тази продължителност чрез излагането на мотиви и приобщаване на съответни доказателства.

Ето защо жалбата срещу оспорената заповед следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Воден от изложените мотиви и на основание чл. 172 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Г. Г., подадена чрез адв. М. А. от САК, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-003877/17.06.2021 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" по чл. 171, т. 2а, б. "а " от ЗДвП - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца на л. а. БМВ X5 с рег. [рег.номер на МПС] .

Решението е окончателно, по аргумент от чл. 172, ал. 5, изречение второ от ЗДП.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: